

[Poulsgaard]

A. P. Møllers park på Larsens Plads. Dette råd mener åbenbart, at dets indsats er nødvendig for, at noget kan komme til at se – efter rådets mening – rigtigt ud. Men faktisk er vi nok mange, der mener, at vi var bedre tjent med helt at undvære akademirådet, og så var der sikkert også sparet nogle penge dér.

Poulsgaard (FP):

Vi har jo en spareregering, og det skal den ikke have utak for, for der er et utal af steder, der kan spares; det er vi fuldstændig enige i. Et af de steder, hvor vi kunne spare, er akademirådet, for jeg skal love for, det har gjort sig bemærket på en meget uheldig måde her på det sidste, og det har det også gjort før i tiden. Jeg tænker på Amaliehaven. Men det er, ligesom det ikke rigtig er gået op for denne kulturelite, eller hvad skal vi kalde disse mennesker, der er så venstreorienterede og bor nord for København, at der altså godt kan laves kultur, og at der kan gøres noget også af private. Her har vi en mand, der har lavet noget fuldstændig privat, og som overborgmesteren tror 90 pct. af befolkningen er glade for, og så kommer de med deres sure opstød. Jeg synes faktisk ikke, vi har brug for de sure opstød i en tid, hvor vi skulle være taknemlige for en sådan gave, og derfor mener jeg simpelt hen, at ministeren skulle se at få det råd nedlagt hurtigst muligt.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg vil gerne svare hr. Poulsgaard, at jeg ikke agter at nedlægge akademirådet. Akademirådet taler på akademiets vegne, og akademiet er statens rådgiver i kunstneriske og kulturelle spørgsmål, men det har også mulighed for at udtale sig på eget initiativ, og det er det, det har gjort i denne sag. Jeg er ikke enig med akademirådet i denne vurdering af haven, men det kommer for så vidt ikke sagen ved, og jeg har ikke nogen som helst planer om at nedlægge akademirådet. Jeg har i andre forbindelser haft nogle udmærkede kontakter med akademirådet, og jeg synes bestemt ikke, jeg kan dele hr. Poulsgaards opfattelse af akademirådets øvrige arbejde, så jeg agter altså ikke at nedlægge det.

Poulsgaard (FP):

Det var det, jeg frygtede, for hvis ministeren ville det, var det ikke nødvendigt at stille spørgsmålet. Men hvad er det for noget med, at vi har haft et godt samarbejde, og at vi har rådgivere, og jeg ved ikke hvad? Når staten skal have bygget – men staten skal ikke bygge ret meget i de næste mange år, den tanke kan man godt putte i skuffen, for der er så mange bygninger, vi får overflødiggjort – men hvis man skulle bygge, har man arkitekter, og de kan tale med en kunstner om udsmykningen. Det er ikke nødvendigt at have sådan nogle fuldstændig overflødige mennesker til at sidde, særlig ikke, når det viser sig, at de gang på gang er ude af trit med det, som den almindelige befolkning forstår ved skønhed. Det er så virkelighedsfjernt at tro, at den park kan være færdig med det samme; når vi anlægger en have, går der da 10–15 år, inden det hele er vokset til. Når dette har fået chancen for at vokse til, har vi et udmærket sted, et åndehul i København.

Jeg er skuffet over den indstilling, men jeg synes, det burde give ministeren grund til overvejelse, for når de kan tage så grueligt fejl her, kunne de så ikke også tage fejl i andre anliggender i fremtiden? Men ministeren vil jo ikke spare, og det må jeg bare tage til efterretning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1099

2) Til undervisningsministeren af:

Tinning (VS):

»Under hvilke omstændigheder kan en kommune fuldt lovligt fravige folkeskolelovens § 13, stk. 1?«

Skriftlig begrundelse

Folkeskolelovens § 13, stk. 1, har følgende ordlyd:

»Skoleåret begynder den 1. august og omfatter normalt 200 skoledage, som fordeles på ugens fem første hverdage ...«. Men hvad menes med »normalt«?

Lad mig nævne et eksempel, som er fra Grønløkkeskolen i Århus kommune:

I en fire ugers periode, fra 31. januar til 25. februar 1983, har i alt 9 skoleklasser fra